

ச. பிரதிவேஷம்

28. 11. 34

ட- 244

குமாரவாரிப்புலவர் நாலகம்

புலவகரகம்,

மயிலனி : : சன்னகம்,

கணபதிதுணை இவங்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவானுபவஶாரம்.

—:0:—

திருப்பனந்தாட்காசிமடத்துப்
பரமசிவகவாமிகள்
செய்தது.

இது

வட்டுக்கோட்டைக்
கண்ணலிங்கேசுர ஸ்வரமிகோயில்
தர்மகர்த்தா

க. குருமூர்த்திஜியரால்
வண்ணூர்பண்ணைச்
செந்தமிழ்ப்பரிபாலன யந்திரசாலையில்
அந்திரிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி: இநாச.

குமாரவாரிப்புலவர் நாலகம்

புலவகரகம்,

மயிலனி : : சன்னகம்,

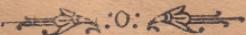
இவங்கை.

—
கனபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவானுபவசாரம்.

திருப்பனந்தாட்காசிமடத்துப்
பரமசிவசவாமிகள்
செய்தது.

இது

வட்டுக்கோட்டைக்
கண்ணலிங்கேசுர ஸ்வாமிகோவில்
தர்மகர்த்தா
க. குருமூர்த்திஜயராஸ்
வண்ணர்பன்னைச்
சேந்தமிழ்ப்பிரிபாலன யந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி: இநாகு.

குமாரசுவாஸ்ப்புவர் நாலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி :: கள்ளகம்,
இலங்கை.

ஏ

முகவுரை.

சிவத்தோடு ஆன்மா சைதனியமாகும் இயலின் சாரத்தை யுணர்த்துதலின் இந்நால் சிவானுபவசாரம் என்னும் பெயர்பெற்றது. இந்நாலைஇயற்றியவர் திருப்பனந்தாட்காசி ம'-த்துப் பரமகிலைவாமிகள் என்பவர். இவர் எடுத்தவேலெபடிக்கத்தெரியாதபருவத்தே காசி முதல் இராமேசரபரியந்தமுள்ள ஸ்ரீஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகளது மடங்களுக்கும் தருமசத்திரங்களுக்கும் அதிபதியும் திருப்பனந்தாட்காசி மடாதிபதியாகிய ஸ்ரீமத் காசிவாசி இராமலிங்கசுவாமிகளையடைந்து அவரிடத்தீத் பொருளுக்கவியும் அருளுதலியும் பெற்று இலக்கண விலக்கியங்களையும் சமயசாத்திரங்களையும் கற்று வல்லுநராய்க் குரு விசுவாசமுடையவராய்த் துறவறவொழுக்கத்தினராயினர். பின்பு, இவர் புண்ணிய பூமியாகிய பரதகண்டத்திற் பிறந்தவர்கள் மண் பெண் போன் என்பவற்றிலாசை நீத்து வீட்டு நெறியே உயர்ந்ததென்று கருதியும்பும்பொருட்டுச் “சிவானுபவசாரம்” என்னும்இந்நாலையும் திருப்பனசை மும்மணிக்கோவை, குமரகுருபரசுவாமிகள் தோத்திரப்பாமாலை, காசிவிசுவேசரரந்தாதி முதலிய நூல்களையும் இயற்றினர்.

இந்தால் காப்புச்செய்யுளொன்றும் அவையடக்கச்செய்யுளொன்றும் ஒவ்வோரதிகாரங்களும் பப்பத்துச்செய்யுள்கள் கொண்ட இல்லாழக்கையிழிவு முதலியபத்து அதிகாரங்களில் நூறுசெய்யுள்மாக நூற்றிரண்டு செய்யுள்கள் கொண்டது. இந்தாலிலுள்ள அதிகாரங்கள் இல்லாழக்கையிழிவு, செல்வத்தினிழிவு, யாக்கையின் றன்மை, ஊழி, பதிசிலை, உணர்த்துமுறைமை, பஞ்சாக்கா வியல்பு, சித்தசாதனம், வீட்டியல், அணைந்தோர்தன்மை என்பன. இவற்றால் இல்லாழக்கையும் செல்வமும் நிலையாவென்பதும், யாக்கை நீர்க்குழியில் போல் அழியுமியல்பினதென்பதும், ஊழினால் அனுபவிக்கப்படும் நன்மை தீமைகளில் விருப்பு வெறுப்புக் கொள்ளலாகா தென்பதும் சமய சாத்திரங்களையுணர்ந்து பஞ்சாக்கரசெபம் முதலிய நற்கிரியைகள் செய்து வீட்டினை யடைதல் வேண்டு மென்பதும் இனிதுணரப்படும். சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லாவியல்பிற்றுயவீட்டியலினை மோளை எதுகை முதலிய தொடை நயம்பெற வெண்டலோதட்டு நிற்ப இனிய வெண்பாக்களான் யாத்த இந்தாலாசிரியரது பெருமைசால வும்வியக்கத்தகுந்தது. இவர் இந்தாலை இயற்றியது இற்றைக்கு அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னாகும்.

அவையடக்கம்

வெள்ளோக் கவியா விளம்புமின் நாலுணர்ந்தோர்
பிள்ளோக் கவியென்றே பெட்டுறவார் - வெள்ளோமனத்
தென்போல்வா ரெண்ணை யிகழ்வதினுலேதுபயன்
தன்போலே மானிருக்கத் தான்.

குமாரசுவா ஸிப்புலவர் நூல்கம்
புலவகரகம்,
மயில்வனி : : சன்னுகம்,
இலங்கை.

ஏ

கணபதிதுணை.

சிவரா அபவசாரம்.

காப்பு

சொல்லாய்ப் பொருளாய்ச் சுருதி முடிவிலுறை
பொல்லா விநாயகர்தான் போற்றினேற்-கொல்லாவோ
முன் நூலிற் கூறும் முதற்பொருளை யோர்ந்துணர்ந்தே
இந்துவிற் கூறுவதற் கே.

முதல் அதிகாரம்-இல்வாழ்க்கையிழிவு.

நன்மைனவி யோடு நலமுறவே வாழ்ந்தாலு
மன்னமுத லாந்தரும் மாற்றிடினுங் -தன்னதென
மெய்ம்மகவைப் பெற்றாலும் விண்ணுட்டி விண்பமன்றிக்
கையறுமோ முத்தினிலை காண். (க)

மன்றவிலே வந்தாண் மனையாண் மகிழ்ந்தவள்ளா
டொன்றவிலே வந்தா ருறுபுதல்வர்-பொன்றவிலே
வந்தாரோ கண்டி லையோ வன்மைமட நெஞ்சேயுன்
சிந்தையிலே வைத்துத் தெளி. (க)

குமாரசுவா ஸிப்புலவர் நூல்கம்
புலவகரகம்,
மயில்வனி : : சன்னுகம்,

எடுத்தியம்பு நூலெல்லா மேந்திமையா ராசை
விடுத்துவிட்டான் மற்றிரண்டும்ஹீயு - மடுத்ததோ
ரானந்த வீடு மனுகுமென வரைத்தா
னீந்தக் கொள்வதென்ன நேர். (ந)

ஈச னமக்களித்த விவ்வடம்பு மேந்திமையா
ராசைகொண்டு பேய்போ லிலையவோ - நேசமதாத்
தண்ணடியைச் சேருங் தவமியற்ற வோகல்லாக்
கண்மனமே நீயே கழறு. (ச)

எல்லா வினைக்கு மிருப்பிடமா நாரியரைப்
பல்லாருங் காணப் பணங்கொடுத்துப் - புல்லுவதைக்
கற்றறிந்தோ ரெல்லாங் கடியென் றஹரத்தவா
றுற்றறிவா யுன்மனத்தி னுள். (ஞ)

கணமதனில் வீயவருங் காரிகையார் மோகங்
குணமதெனக் கொண்டுமனுன் கொள்கை-பிணமனமே
வேதாவுங் கூற்றுவனும் வேலைசேய வோதெரிந்த
மேதா வுனைப்போலார் விள். (கு)

தோனிறம்பொன் பூத்துநகை தொண்டையிதழ் மென்
கால்கை முகமென்னக் கண்ணியரை- மாலறிவாற் [கமலங்
பன்னிப் புகழ்வதனுற் பாக்கியம்பெற் றுய்கொல்லோ
புன்மனமே நீயே புகல். (ஏ)

கல்லே புனையாக் கடல்கடக்க வப்பரல்லாற்
றூல்லுலகின் மாந்தர் துணிவரோ-வில்வாழ்வி
னின்று சிவனருளை நேரடைந்த ஞானியர்போற்
சென்றிடவல் ஸரயோநி செப்பு. (அ)

சிவானுபவசாரம்.

ஈ

எல்லாமும் வல்லபிரா னீரிருவ ருக்குணர்த்தக்
கல்லா லடியுற்ற காலத்திற் -கல்லீன்ற
மாதெங்கே முன்பிறந்த மைந்தனெங்கே தம்பியெங்கே
பேதைமட நெஞ்சே னீ பேச. (க)

கால்வகையான் மேலோர் நவிலாச் சிரமத்தின்
மேல்வகையுங் கீழும் விளங்கவே - சால்புடைய
பெய்யறிஞர் நாலால் விளம்பினராற் றங்களுக்கோ
வுய்யமன மேந் யுணர். (க0)

உ ம் அதி.—செல்வத்தினிழிவு.

விண்ணிலுறு செல்வம் விரும்பா ராகுஞ்சையார்
மண்ணிலுறு செல்வ மதிப்பரோ - நுண்ணறிவில்
மாந்தர் சிலர்மதிப்பா வாழ்பொருளா லேதுபயன்
சாம்பொழுது கைதருமோ சாற்று. (க)

ஆணவமா மோர்புருட னரோக ணித்துவரச்
சேணக்குதிரை யெனத்திகழு - மாணிமூயார்
ஆசைக் கயிறுபற்ற வாதார மாம்பொருளி
னேசமறப் பாசமுழுய் னீ. (உ)

தன்னைக் கெடுப்பதுவுங் தக்கார்ப் பகைப்பதுவு
முன்னைத் திருவருளை முடுவது -முன்னைவினை
தன்னைப் பெருக்குவதுஞ் சார்பிறவி யீட்டுவதும்
பொன்னையன்றி யுண்டோ புகல். (ஏ)

தாய்க்கொலையு முற்ற தமர்க்கொலையுஞ் தான்பெற்ற
சேப்க்கொலையுஞ் செய்யச்செலுத்துமே-வாய்த்தநல்லார்
கற்பழிக்கு மேநரகக் காணிதருமே செல்வ
மற்பமன மேநி யறி.

(ச)

குதுசெய்ய மாதர் சுரதவி தங்கள் செய்ய
வாதுசெய்ய வீணே மறஞ்செய்யப்-போதமிலார்
கோட்டிசெய்ய வேண்டுங் கொடுமைசெய வற்றதுஜை
நாட்டும் பொருண்மனமே நாடு.

(ந)

தன்னி விருந்து தனதறிவைக் கீழ்ப்படுத்திப்
பின்னும் பகையைப் பெருக்கலான்-முன்னின்று
பேசும் பகையிற் பெரிதுசெல்வ மாதவினால்
வீசடைவாய் பேரின்ப வீடு.

(கு)

தேடிவைக்கச் சொல்லாஞ் சிலரைச் சிலரைவெகு
மோடிவைக்கத் தான்வந்து முன்னிற்கும்-பாடினின்று
கைகுவிக்க வேகிலரைக் காட்டும் பெருண்மாயம்
பொய்மதியார் மெய்மதியார் போ.

(ஏ)

வாயிலா தார்சிலரை வைய்யவெண்ணிற் கூடிடுமோ
தீமைவறி யோன்சிலரைச் செய்திடுஞே-யேயாவாம்
செல்வந் தனையுடையான் செய்கரும முற்றிவைக்குஞ்
சொல்வதனைக் கண்டறிந்து சூழ்.

(அ)

சேற்றிற்புகுஞ்சு சென்றுஞ்சீசற்றையாமென்புமூப்போற்
ஒற்றுவெல்வத் துர்ளி நஞ்சுஞ் தோயாரே - போற்றி
தேவர் துதிக்கச் சிவபெருமான் சேவத்துக்கீழ் : [யெனத்
போவர்மன மேயறிந்து போற்று.

(கு)

ஒருசாண் வயிறுநமக் குண்டதனை யோம்பப்
பெருமாயங் செய்து பெறுவானே - னருகாது
குஞ்சுபோற் சேர்த்துக் குவித்துவைப்பா னேன்பொரு
கன்றுமன மேகருதிக் காண். [ளைக்]

நம் அதி—யாக்கையின்றன்மை

எண்பத்து நான்கிலக்க யோனிதொறு மெய்துமுயிர்
கண்பெற்ற நெற்றிக் கடவுளாற்-பண்புற்ற
மானுட யாக்கை வரத்தவமுன் செய்தனஞ்சே
கோணாட்சேர் நல்வழிகைக் கொள். (க)

தேவர்க் கரியான் றிருவருளொச்சேருதற்கா
மேவத் திருவருவம் வேண்டியங்-தாவுழுன்னே
செல்வழிக்குத் தக்க திறமறியா தென்கொலோ
கல்வழிபோய் வீழ்ந்தாய் கடல். (உ)

வேண்டுருவ யெல்லாம் விரும்பியாங் கெய்தொருவன்
ஆண்டருளக் கொள்கோல மல்லவோ-பூண்டுகின்று
யோதி ழனாரு முனக்கியைந்த காரணத்தை
யேதன் றுரைப்பே னினி (ஏ)

நால்பயில் மேலோர் நுவலுறுதி கேட்டுணர
வாலறிவான் ஞான வகைதெரிய-மேலாங்
கதியடைய விவ்வுடம்பு காரணமா நெஞ்சே
திதியறமுன் செல்வழியைத் தேர். (ஏ)

வாள்பெற்றுன் மன்பகையை யாற்றுவா னன்றித்தன்
ஞேன்பற்றிக் கொய்யத் துணிவனே-கேளோயோ
பாசப் பகைதனிர்ப்பப் பற்றமுட லாற்றன்னை
நாசமுறச் செய்வதென்னே நாடு. (ஏ)

கருவி லழியுங் கழிந்தழியு மன்றித்
தருணவயதினிலுஞ் சாமே-திரைமருவு
முப்பி லழியு முறையறிதி யேன்மனமே
காப்புதவு நூன முறுங் காண், (ஏ)

மண்ணி லரசாகி மாண்டார்க் களவுள்ளேவா
விண்ணி லரசாகி வியங்தோரை-யெண்ணியெவர்
சாற்றுவார் நின்வானு டாவாதே லோவாதே
போற்றுவா யிந்தப் புரம். (ஏ)

இறக்குந் தொழிலைமுன்னே பெய்தியன்றே பின்னும்
பிறக்குந் தொழிலையுந் பெற்றுய்-கறுத்துவருங்
கூற்றுவனுக் கோர்வசனங் கூறப் படித்தனையேற்
சாற்றுங் துதியுனக்கே தான். (ஏ)

நங்கு தொழி அனக்கு நாடாதே வந்துவிடுக்
கோன்புரியு மோர்தொழி அலங் கொள்வாயேற் - ரேன்பெ
வானத் தமரர்பெறு வாழ்வுக்கி விட்டவனாங் [ருதார்
தாலெத்துக் கானுதோ சாற்று. (ஏ)

நித்தமா யொன்றுய் நிரதிசயா னந்தமாய்ச்
சுத்தமாய் ஞானச் சுகமாகிச்-சுத்தியமாய்
வீடிருக்க விவ்வுடலை வீணே வளர்த்தழிவாய்
காடிருக்கென் ரேமனமே காண்.

(க0)

சும் அதி.—ஊழி.

சிவனு நீமுன்னஞ் செய்கருமத் துக்கிசையப்
பாவமும் புண்ணியமும் பாரின்கண் - மேவி
யளிக்கும் பயனைமறந் தந்தோதுன் புற்றுங்
களித்தும் பொழுதொழித்தாய் காண்.

(க)

எந்த விலகி வெவர்தா நினைத்தபடி
சிந்தைபுடன் பெற்ற திறமுடையார் - புந்தியலாய்
கன்மயிலான் கன்மக் கயிற்று வியக்குவதைச்
சென்மயிலார் சொன்னார் தெளி.

(க)

கார்த்தன் கருமானு சாரமாக் காண்பானென்
னார்த்தந் தெரிந்துணர்வா யாகினீ - சித்தமே
வாழ்வை மதித்தும் வறுமை தனியிகழுந்து
முழுமூறப் பாயோ வுரை.

(க)

இரவும் பச்சுமென வின்பதுன்ப மாறி
விரவும்படி யறிந்து மேவாய் - திருவுடையார்
துன்ப முழப்பதென்னே சூழ்வறுமை யுற்றேரு
மின்ப முழப்பதென்னே வேது.

(க)

மாரசவாயிப்புலவர் நாலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி : : சுன்னகம்,
இலங்கை.

மித்தருவாய் வந்துனக்கு வேண்டியதை யிவதுவுஞ்
சத்துருவாய் வந்தொருங்கே தாழ்த்துவது - மெத்தியுன
துள்ளத்தை வேறு யொதுக்குவது மூழைஞ்சே
கொள்ளப் படாதோ குறி.

(ஏ)

ஒர்வீட்டி லோர்வயிற்றி அற்றுப் பிறக்கபல
பேர்போகம் வேறுப்ப் பிரிந்ததே - தேர்வாய்மூன்
செய்தலினை யல்லாலிச் செய்கைசெய வல்லார்யார்
எய்த வுரைப்பா யினி

(ஏ)

நீநினைத்த வோர்பொருளை நேரடைவா யோவன்றி
நீநினையா முன்வந்தா னீக்குவையோ - வானி
விருப்பார்க் கரியா னிருவினைக்கும் போகம்
விருப்பாய்க் கொடுப்பனென்றான் மேல்

(ஏ)

எவ்வலகி லெத்தனுவி லெப்போக மெவ்வினைக்கோ
அவ்வலகி லத்தனுவி லப்போகங் - கவ்விவருஞ்
சொன்னே னிதனைச் சுருதி யெனவுணர்ந்து
பின்னேயம் விட்டுப் பிரி.

(ஏ)

கேவலத்தின் மூழ்கிக் கிடந்தவுனை யிச்சகல
மேவத் தருவின்யான் மேலாகுஞ் - கோவின்
பதமலர்சேர் சுத்தமுநீ பற்றுவையென் றுன்னி
யிதமுறச்சொன் னென்சற் றிசை.

(ஏ)

வேண்டிமு யற்சிசெய்து வீறழிந்தோ ரெத்தனைபேர்
தாண்டி வரிலதுவுஞ் சாதகமாம - வேண்டி
நகுட னெனவொருவ னுகவுல குற்றும்
மருடம் பெறுதொழிந்தான் மாண்டு.

(ஏ)

நு ம் அதி— பதிநிலை.

யீங்கு தமுமுயிரு மாதித் தனுமதியும்
வெம்பூத நாதன் விரும்புறுவேல் - வம்போதிச்
சட்டி யுணர்வதெவன் றாபநெஞ்சே நாமவளை
விட்டுப் பிரிவதெவன் வேறு. (க)

காதின்றிக் கேட்பவனுங் கையின்றி யீபவனு
மோதுநா வின்றி யுரைப்பவனும் - போதனைய
காலின்றிச் செல்பவனுங் கண் ஊதலா னென்றுணர்தி
மாலின் றியுண்மனத்தே வைத்து. (ஒ)

நாமறிய நம்மறிவி னுள்ளிருக்கு நாயகளை
நாமறிய வேண்டி னனுகுமோ - வாமென்னிற்
கண் ஊங் தனையறியுங் காட்டுங் கரணமுமே
நண் ஊங் தனையறியு நாடு. (ஏ)

அச்செழுத்தின் முன்ன மகரத் தியக்கமென
அச்சியக்க வுன்னை யசைப்பவளை - நிச்சயமாத்
தேர்ந்தறிய வேண்டிலவன் சீராருளே காரணமா
மோர்ந்தறிவா யுன்மனத்தி னுள். (ஷ)

நாலருவாய் நாலுருவாய் நண்ணிரண்டு மோருருவாக்
கோலிவரு வானறியாக் கொள்கையான் - சால
அவனருளாற் கண்டுதொழு லாமன்றி வேறே
எவன்மருளாற் கண்டுகொள வேது. (ஞ)

முற்றறிவன் முத்தன் முதல்வன்முக் கண்ணை
சிற்றறிவன் பெத்தன் சிறப்படிமை—மற்றதனற்

குமாரகவாரிப்புவவர் நூலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி : : சுன்னகம்,
இவங்கை,

நேண்டுசெய னின்கடமை சோதித் திருவருவன்
கண்டருள றங்கடமை காண். (க)

கன்மஞ் சடமொருவன் காட்டத் தெபிபவன்யாஞ்
சென்மம் பலவகையாஞ் சீர் தூக்கிப் - புன்மனமே
கூட்டிப் பிரித்துநிதங் கூத்தாட்டு யானரனே
கோட்டமுள தேவறியக் கூறு. (ஏ)

எங்கு முறைவா னெவர்க்கு மறியவொண்ணேன்
மங்கை பிரியா வழினின் - றங்கமுழுக்
கங்கையான் மற்றுமொரு கங்கையான் சேவாழியைச்
சங்கையறக் கொண்மனத்தே தான். (அ)

ஆலயத்தின் மேவு மருட்குறியுங் தன்னடியார்
சிலத் திருவருவஞ் சேரிடமாம் - பாலாவின்
றேகமேலா முற்றுஞ் செருத்தல் சுரட்பிடமா
மேகன் செயலையறிந் தெண். (க)

வேதன் படைப்பதுவும் விண்டு புரப்பதுவு
நாதன் கருணைபதி நன்மையா - மீதஸ்லாற்
றன்றலையே ஞக்கான் றநுவிடமே ஆண்ணோ
யின்றெனக்குச் சற்றே யிசை. (க0)

சு ம் அதி.— உணர்த்துபூறைமை.

சத்தினி பாதந் தலைப்பட்ட வர்விழிக்கு
மித்தையுறு நம்விழிக்கு மேவவே - முத்திதர
மானிடத்த ஞப்த்திகழுவன் வள்ளல் கருணையினு
ஆணைத்த நெஞ்சே யுணர். (க)

வாதலூர் வந்த வரதமணி வாக்கன்றற்
போதம் பறிகொடுத்த புண்ணியன் - சீதக்
குருந்தழயிற் கண்டவருட் கோமாளை நெஞ்சே
மருந்துருவா யுன்மனத்தே வை. (எ)

ஊரில்லா ஊர்பெறவு மோதிப் பரவுதற்கோர்
பேரில்லான் பேர்பெறவும் பெற்றூயே - சிரில்லா
ஆக்கையிலா ஞக்கை யடைந்துகுரு வாய்வரங்
பாக்கியஞ்செய் தாயறிந்து பற்று. (ஏ)

பெண்கொடுக்கு மாமனுற்றுற் பேராசை யோடுசென்று
கண்கொடுத்துவாய்புதைத்துக்காண்பாயே - மன்கொடு
வாழ்வைவிட்டுப் பேரின்ப வாழ்வதருந் தேசிகனைத்தத
தாழ்வையெனி னேதுகுறை சாற்று. (ஏ)

நின்பெருமை நீயறிய நீணிலத்தி னின்போலத்
தன்பெருமைதானறியான் சார்ந்தானே - யன்புருவாய்க்
கண்டு துதித்துக் கருணைத் திருவமுதை
யுண்டுதினைத் திங்கே யுறை. (ஏ)

உன்னைத்தா ஞக்கி யுருவழிக்குஞ் தேசிகற்குப் [ஞக்
பொன்னைப் பொறையுடலைப் பொழுயிரைத் - தன்னதை

கொள்ளாமலீயுங் கொடையூங் கொடையாபோ
கள்ளமன மேகருதிக் காண்.

(கு)

கண்ணைமறைத் தானுதலிற் காளமறைத் தான்மிடற்றிற்
பெண்ணைமறைத் தானிடத்திற் பேராளன்-மண்ணையுங்
பற்றுமுனைப் பற்றுவிடப் பற்றுருவிற்குற்றதெனப்னிப்
பற்றுமன முற்றிதனைப் பார்.

(எ)

வாக்காற் றிருக்கரத்தால் வண்ணத் திருவடியா
கேருக்கான் மனத்தா னுவன்முத்தி-யாக்கவந்த
தேசிகற்குக் கைமாறு செய்வதுநா மெப்போது
நேசமதாத் தொண்டுசெய னேர்.

(அ)

ஆசையறுப்பா னதன்பின் றிருவடியி
நேசமுறு விப்பா னினைதியேற்-காசமிலா
நேத்திரம்போற் காணவெளி நிற்பா னிதுவன்றே
தோத்திரம்பெற் றுஞ்செய் தொழில்.

(க)

நாலுணரு நால்வர் நுவலுறுதி கண்டுணர
ஆலடியி ஹற்று னருட்கோமா-னேல
இருவினையு மொன்றுக வெண் னுமனத் தார்முன்
குருவருவாய் வருவதவன் கோள்.

(க0)

எம் அதி.—பஞ்சாக்கரவியல்பு.

சசனுற்ற வானவரி லேற்றமாங் தன்மையெனப்
பேசுமனு விற்சிறந்த பெற்றியது-தேசுபெற

அஞ்செழுத் துமைம்பொருளா யாரு மதுங்மனமே
நெஞ்சமுத்திக் கொள்வதுவே நேர். (ஏ)

வேதத்து மாகமத்து மேலூய் விளக்குவது
போதத்தி னுள்ளிருக்கும் பொற்பினது-வாதத்துக்
கெட்டாத நாத னிருப்பதுதே ரஞ்செழுத்தே
கிட்டாது சோல்வதனைக் கேள். (ஐ)

ஈசனரு ணமறைமுன் னேய்பாச மிம்மறையே
வோசையெழுத் தைந்தி னுறுபொருளா-மாசைவத்து
மானதமா கச்செபிக்க வல்லையெனின் வாழ்வுறுவா
யுனதம்சிட் டென்றே யுணர். (ஒ)

கிம்முதலா வோதுவதே சிரென்று ராதவினால்
ஈம்முதலா வோதுவதை நாடாதே-யைம்முதலின்
முன்றுநிற்பி ரண்டழிவு முத்திபினிற் சத்தியமே
தோன்றவனை ரூன்றவுரைத் தோம். (ஶ)

முன்னெழுத்துப் பானு முதல்வி யெழுத்தொவியாம்
பின்னெழுத் துக்கண்ணுப் பிறங்குமே-தன்னையுன்னை
மூடுமெழுத் துத்தீப மூலையெழுத் தேயிருளா
நாடியறி வாய்மனமே நன்கு. (ஊ)

அஞ்செழுத்தின் பூப்பொருளுண் டாதிரண்டும்
பின்னடிவுந், தஞ்சமுளவேரர் பொருளாஞ் சாரிரண்டு-
நெஞ்சேகே, ளாருபிருஞ் சேர்மலமு மாமென் றைனத்
தையும்சிட், டோயிருக்கு மின்புனக் குண்டு. (ஊ)

ஓருதலைமா ணிக்க முருவேற்றி னற்பி
னிருதலைமா ணிக்கமுனக் கெய்துங்-கருதலைக்

கச

சிவானுபவசாரம்.

முண்பின் ன ருண்மூட முத்தியிடத் திற்றுயில
வென்முன் றவமியற்ற வேது

(எ)

தலைவனருள் பின்னுந் தாக்கிநடி நின்றே
யலையு முனைத்துலையா யாளக்- கலைமுழுதுங்
கற்றுலு முற்றுமோ காரணமா மீதுகுரு
சொற்று அனர்வதுநீ சூழ்.

(அ)

நீக்கு மெழுத்திரண்டு நீங்கா வகையிறுகச்
சேர்க்கு மெழுத்திரண்டு சீராக-னோக்கியநட்
டேசிகனே சாற்றத் தெளிவதல்லான் மற்றொருவ
ராசைகொண்டு சொல்வதல வாய்.

(க)

இரண்டெழுத்தை நீக்கு மியல்புரைக்கி ணஞ்சே
திரண்டுவரு துன்பவலை தீர்க்க-விரண்டெழுத்தைச்
சேர்க்குமது வேதென்னிற் சேரருளான் மேற்சிவனீப்
பார்க்குமது வென்றுணர்பண் பாய்.

(க0)

அ ம் அதி.—சித்தசாதனம்.

ஆசைவைத்துத் தானே யலையுங் கருமிகளை
நேசமுற்று வின்பசுக நேருவலயோ-பாசமிலா
முத்தன் பதமலரின் மொய்த்தசிவ ஞானிகளை
நித்தமுநீ கண்டிறைஞ்சி நில்.

(க)

கூடுமிடத் திற்பலபேர் கூடுவையே னீமுந்த
ஆடுமுரை யைத்தனிப்பா யாங்கதற்பின்-கூடுமவர்

பேசுமொழி பைச்செவியிற் பெற்றுயேன் மற்றொர்க்கு
நேசமுறி னும்மொழிய னீ. (2)

பொய்யை யோழிக்கவந்த புஞ்சிலினுற் காரணப்பேர்.
மெய்கண்ட நாதனென மேவினு-ஞுப்பச்
சிவஞான போதமெனச் செப்பியநூ னெஞ்சீ
பவஞான நீக்குமதைப் பார். (ந)

மேவுமரு ணங்கி விளம்புசிவ ஞானசித்திப்
பாலில்லான்று கற்றாலும் பாக்கியமே-தாவலிலா
மெய்யறிய வேறுமொரு மெய்ந்தாலுண் டோவுணர்ந்த
தெய்வமவ னுய்யும்வகை தேர். (ஈ)

ஈசன் கணத்தினென்று வெய்தத் தவம்புரிந்த
நேசக் குலத்தில்வந்த நேர்மைய்னுன்-பேசுஞ்
சிவப்பிரகா சப்பெயராச் செப்பியநூ றன்னைப்
பவப்பிரகா சம்மொழியப் பார். (ங)

துண்பமாக் காட்டித் துயருழப்ப தும்மனமே
யின்பமாக் காட்டியிறு மாப்பதுவும்-வன்பான
தொல்லைப் படுசென்மச் சூழ்புணரி மூழ்க்குவதும்
வெல்லப்ப டாதறிந்து மேவு. (க)

வாயுவைநீ தட்ப மனநிற்கு மற்றதனற்
பாயும் பொறியும் படியுமே-யோய்வதனை
னிவ்வுகைம் பேரமதனு லீசனரு ஞானவந்து
கவ்வுமிதை நீக்கருதிக் காண். (ஏ)

மிண்ணிச் செலுமாவை மீட்கவென்றுத் பாசகுமே
கொண்டகலி னம்விசித்துக் கொள்வாரே-கண்டதிலே

குமாரசுவாமிப்புவர் நூலகம்
புலவகரகம்,
மயிலவி : : கன்னைகம்,
இளங்கை,

போடுமென கைத்தடிப்ப வோடும்வளி யைத்தடித்தாற்
பாடுபெறும் விழிமுறும் பார். (அ)

விண்மறையக் கண்மறைப்பர் விறுதருங் காரியமா
மண்மறைய வெண்ணீண் மறைப்பாயே-நுண்மனமே
யுன்னுதே யொன்றையுமன் ஞேதாதே வாய்ப்பதறித்
துண்னுதே சென்மழுனீச் சூழ். (க)

நித்திரையை பின்பமென நிதினாத்த காரணந்தான்
நத் துமன மிந்திரியஞ் சாராமை-பித்தையுன
கெண்ணாத்தா ஞேக்கி னிருவினைக் னோறிட மோ
நண்ணாத்தா னுங்கேடா நவில். (கா)

கும் அதி.—வீட்டியல்.

ஆனந்த மாகி யழியா நிலைமையதாய்த்
தானந்த மில்லான் றன்மையென - மோனந்தந்
தன்னில் விளைவதுவாய்த் தம்பிரா னின்னருளாய்
மன்னுமறி பேரின்ப வாழ்வு. (க)

சாயுச் சியமொழியச் சாருமுத்து யேல்லாழு
மீபச் சுமைக்கி யின்பமாய்ப் - பாயவைத்த [ட்டு
பொற்சமையைக் கொள்ளுவார் புந்தியெனத் தள்ளிவிதி
நிற்குமது மேலா நெறி. (உ)

பொன்னைக் கொடுத்துப் புகழ்வாங்கு வாரிதனை
யுன்னு மற்மென் றுரைப்பதைவன் - றன்னைக்

கொடுத்தும் பிறிதொன்றுங் கொள்ளாம் வரிந்த
தடித்ததோரு வீட்டினுக்கே யாம். (ஏ)

இன்றிருக்கு நாளை யிறக்கும் பொருளையெவர்
அன்றும் பொருளென்னச் சொல்லுவா- ரெண்டுமொன்
நிற்கும் பொருள்விடு நீயறிதி சத்தியமே [நூப்
சற்கும் பொருளுமது காண். (ஒ)

தண்பத்தை மின்பமெனச் சொல்லுவா ரிவ்வுலகோ
மின்பத்தைச் சற்றே யியம்பக்கே - உன்பத்தை
கீக்கிச் சிலானந்த நீர்ப்படித்து தன்மனமுந்
தேக்கி மிருப்பது நீதோ. (ஓ)

காந்த மிரும்புபக் கவருங் நன்மையெணப்
போந்தவருளுங்னைப் புணர்ந்திர்த்துத் - தேயந்துவா
அப்பகின்த வுப்பேபோ லாருங் கனிரசம்போ
ஆய்ப்பதுவே பேரின்ப முன். (ஏ)

சீமடங்கத் தான்சிரியு நீசிரியத் தாண்டங்கும்
பேரயறிய வல்லார்ப் புகலுவாய் - தாயதிரை
வாஸிபுகு யாநதியின் வந்துலகோர் தாழ்மனர்ந்து
தேரவகை யுண்டோ தெவி. (ஒ)

காறலையுந் தாட்டையுங் காட்டும் புணர்ச்சிவழி
தேறலைகொன்முத்திலினிக் கோமே- வேறலை [ந்து
ஷிட்டுக்குஞ் தன்மையையுன் மெப்போதத் தாற்றிறளி
கடுணர்மு ரீதறிக்கு கோள். (ஏ)

குமார சுவாரிப்புலவர் நூலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி :: சன்னுகம்,
வெங்கை.

முத்தி பலவா மொழிவர் சமாரிசடா
மித்தை யெந்த்கள்ளிலு மேவாடே - சக்கியமே
குறும் பெரியவர்தான் கொண்டுரைத்த வீதுணர்ந்து
தேறுபல வாய்சினையா தே.

(ஷ)

யீருகப் பாவையர்தோன் மேவுவதே முத்திப்பன்பார்
வேருக முத்திசொன்னை மேவாரே - பேறுக
முன்னேன் றிருவடிசேர் முத்தியுரைத் தேனிதைனக்
தன்னேரி லாததெனச் சார்:

(க)

இம் அதி— அணைந்தோர்தன்மை

கண்ணிருந்துங் கானுரே காதிருந்துங் கோரே
யெண்ணிருந்து மெண்ணுரேயீதிருப்பின் -மண்ணின்ற
யாடுக் திகிரியென வாடுமென்றி நின்போல
வாடுமெனக் கொள்ளாதே யாய்.

(க)

மித்துருவெலாமவர்க்குச் சக்துநவே தன்மெய்யுங்
சத்துருவா மெண்ணிலென்னே சாற்றுவது-மத்தியிலே
போகாத வின்புமுற்றேர் போகிக் கணத்தில்வருந்
தேநாதி கொள்ளார் தெனி.

(க)

ஊமுகர்க்குத் தோற்றுமந்தக் கண்ணியெனக் கண்
டவெலாந், தாமவனுக் கானுமொரு தன்மையினர்-போ
மிதைனக், காரணமா யுள்ளதெனக் கண்டிருப்பதல்லாது
பூரணபாக் கொள்ளார்டி போற்று.

(க)

ஈசன் புச்சியுமிற்றி இசெய்வார் யாரோயிக்
நாச மவன் புரியி னன்களிப்பார்-பேசிலெவர்
னன்னுங் துணிவுடையார்க் கேதுகுறை யற்றாலுங்
தன்னிலைமை குன்றுரே தான். (ஷ)

சத்தமெலா மொன்றுங் தரமறியுங் தன்மையினார்
அத்தமெலா மொன்று யறிதலாற் - சத்தையுண்ணிக்
கண்டிருப்ப தல்லாது காரியமா மிவ்வுலகைக்
கோண்டிருப்ப தில்லைக் குறி.

பாலருக்குக் காமககம் பற்றுமோ மற்றதுபோத்
சிலருக்கு மிவ்விடுயன்றுசேராதே - வேலருக்குத்
தந்தையென வந்த தலைவன் நிருவடியிற்
சிந்தையிலார் கொள்வதெனத்தேர். (ஸ)

ஆங்குவதுங் தூக்கமல் சும்மா விருந்தவர்க
ளௌக்குவது மேக்கலை வேதென்னிற் - பாங்குபெறத்
தன்னை மறப்பதுவாங் தம்பிரா னின்னருளை
யுண்ணிக் கசிவதுமென் ஞேர். (ஶ)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமாஞ் சார்க்குத்தியுமரியுஞ்
சாக்கிரமாய் நிற்குமொரு தன்மையினார்-பாக்கியத்தைக்
கூறவா யில்லைக் குறித்துணர்ந்து கொள்ளவென்றுந்
றேறமன மிஸ்லைத் தெளி. (ஷ)

ஆரூரு ரீகி யதன்மேற் சிவான்தம்
பேரூக வுண்டுறையும் பெற்றியார் - வேரூகக்
கொள்ளப் பொருளுளவோ கொள்ளுமதை ஈம்வாயாள்
விள்ளாப் படிமோடி விள். (ஶ)

குமாரசுவாரிப்புலவர் நூல்குழு

புவவகரகம்,
மயிலனி :: சன்னுகம்,
இலங்கை.

ஆட்டவிட்ட பம்பாம்போ லாலுவாய் நீயவரு
மாட்டமிலாப் பம்பாம்போ லாலுவாசே - வகட்டமிலாப்
பொனானங் தக்கடவில் வீழும் பெருமையருக்
சோரானங் தம்பிலவென் ரேர். (ii)

முற்றிற்று.

—
அருச்சிற்றம்பலம்.
—

குமாரதவாயிப்புவவர் நூல்கள்
புலவகரகம்,
மயிலனி : : சன்னகம்,
இலங்கை,

குமாரசுவாமிப்புலவர் } நூலகம்
புலவகரகம்,
மயிலனி : : சன்னதம்,
இலங்கை.

குமாரசுவா ஸ்புலவர் நூல்கம்
புலவகரகம்,
மயிலங்கி : : சுன்னகம்,
இலங்கை.

குமாரசுவா ஸ்புலவர் நூல்கம்
புலவகரகம்,
மயிலங்கி : : சுன்னகம்,
இலங்கை.